

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز
۲۹ نومبر ۲۰۱۶

مرگ یک قهرمان واقعی

دولت کوبا مرگ "فیدل کاسترو" رهبر انقلابی این کشور را اعلام کرد. میلیونها تن از مردم حق شناس کوبا با ناله و شیون به کوچه ها ریختند و داد و فغان سر دادند. عده ای از مخالفان انقلاب کوبا که منافع طبقاتی خود را از دست داده و سال ها در خدمت دستگاه های استخباراتی امریکا بوده اند، در شهر میامی ایالت فلوریدا به رقص و پایکوبی پرداختند. این مردم مرتجع و خابین به کشور به این عقیده اند که مرگ کاسترو پایان انقلاب کوبا است و بعداً این گروه پارازیت به کوبا بر خواهند گشت و قدرت را در دست خواهند گرفت. مردم واقعی سرزمین کوبا از آزمون تاریخ موفقانه بدر شده اند و می توانند خیر و شر خود را بفهمند. تصور نمی شود که عمال کوبائی استعمار بتوانند با زیر پای نمودن دستاوردهای مردم کوبا باردیگر بر اریکه قدرت قرار گیرند و کوبا را به یک ویرانکده جدیدی تبدیل نمایند.

"فیدل کاسترو" رهبر انقلاب کوبا در نیمه های شب ۲۵ نوامبر در سن ۹۰ سالگی چشم از جهان بست و مردم خود را در ماتم دایمی نشانند. "کاسترو" ملت و کشورش را از دست استعمار و عمالش رهانید و برای کوبای کوچک یک جایگاه بزرگ در سطح جهانی به دست آورد. "کاسترو" تنها به مردم کوبا متعلق نبود بلکه محبوبیتش در دل میلیون ها تن مردم جهان جای داشت که از او به مثابه یک انسان شرافتمند و با وجدان یاد می کردند. "کاسترو" تا آخرین رمق حیات در خدمت بشریت مترقی بود و شخصیت جهانی اش برای همه آزادیخواهان ملجای الهام و آموزندگی بود. "کاسترو" به جهان نشان داد که مردم با عزم راسخ و انتخاب راه درست، ولو که در کشور کوچکی مانند کوبا زیست کنند، می توانند امپریالیسم را به عقب رانند و کسب آزادی نمایند. اگر مبارزات جهانی "کاسترو" جنبشهای رهانیبخش به مثابه فراهم کننده شرط پیروزی نبود، افریقای جنوبی و انگولا هنوز هم در حلقه بردگی و استعمار دست و پا می زدند.

از روز اول استقرار نظام انقلابی در کوبا در سال ۱۹۵۹، این کشور کوچک که ۹۰ مایل از سواحل فلوریدا فاصله دارد، آماج حملات و توطئه های امپریالیستی که تا حال ادامه دارد، قرار گرفته است. اما بعد از هر توطئه، مردم کوبا و رهبرانش با اراده مستحکم بر دشمنان کوبا غلبه کردند و استقلال کشور شان را محفوظ نگاهداشتند. در تجاوز خلیج خوک ها، امریکا هزار ها مزدور کوبائی را برای حمله به کوبا تعلیم و تربیه داد، لاکن با چنان افتضاحی شکست را نصیب شدند که حیثیت جهانی امریکا زیر سؤال رفت. همین رهبری سالم و عشق به مردم و میهن "کاسترو" و یارانش بود که کوبا را از افغانستان شدن نجات بخشید و عزت کوبا را برافراشته نگاهداشت. شخصیت جهانی "کاسترو" شهرت آفاق داشت. در افریقا برای مدتها نیرو ها کوبائی نقش تاریخی در حمایت از حاکمیت و استقلال انگولا، الجزایر و حبشه بازی کردند و الهام بخش سپاهان افریقای جنوبی در به دست آوردن آزادی و رهائی از بردگی شدند. به تعداد ۱۵۰۰ تن از نیرو های کوبائی در جنگ ۱۹۷۳ عرب و اسرائیل در سوریه خدمت نمودند. داکتران کوبائی خدمات ارزنده ای در جریان جنگ ویتنام انجام دادند. معلمان و متخصصان کوبائی تا حال در سراسر کشور های جهان سوم می روند و به مردم بی بضاعت آن کشور ها کمک می کنند و تجارب علمی و عملی خود را در اختیار آنها قرار می دهند.

سقوط سوسیال امپریالیسم شوروی، آرزوی های استعماری را دوباره تازه کرد. سیاست مداران غرب متوقع بودند که کوبا هم مانند شوروی به تاریخ سپرده خواهد شد و مثل اروپای شرقی در دامن غرب خواهد افتاد. باز هم غرب در اشتباه بود. انقلاب کوبا تداوم یافت و پابرجا باقی ماند. غربیان نمی دانستند که کوبا به وسیله ارتش سرخ آزاد نشده بود تا مانند نظام های دست نشانده مسکو در اروپای شرقی و افغانستان مضمحل گردد. انقلاب کوبا ساخت مردم کوبا و رهبرانش بود و منشأ بیرونی نداشت. روی همین دلیل است که امریکا نتوانست انقلاب کوبا از پا در آورد. سرانجام، این امریکا بود نه کوبا که سر آشتی را خم کرد و اداره اوپاما این ابتکار را در دست گرفت و یخ های شش دهه را شکست. خطر هنوز هم در کمین است. نبود "کاسترو" سبب خواهد شد که مداخلات امریکا در کوبا و سایر کشور های امریکای لاتین افزایش یابد و عمال کوبائی دستگاه های استخباراتی کشور های بیگانه خراب کاری کنند و توطئه نمایند. این را می دانیم که مردم کوبا بیدار و آگاهند و نخواهند گذاشت که کشور آزاد و سربلند شان مجدداً در دام استعمار بیفتند.

شخصیت سیاسی و مبارزاتی "کاسترو" برای مقامات دولت مستعمراتی کابل می آموزاند که راه مبارزه و آزادی را در پیش گیرند و خود را از بردگی نجات دهند. شخصیت تاریخی "کاسترو" به پیروان "مسعود" میهن فروش توصیه می کند که از قهرمان پرستی تهوع آور بپرهیزند و به سوی راستی و رستگاری بشتابند.

با وجود شخصیت استثنائی، "کاسترو" در مبارزه علیه امپریالیسم، دو اشتباه بزرگ را هم در سیاست خارجی خود مرتکب شد. اول این که، به هر اندازه ای که فشار امریکا بر کوبا بیشتر می شد، به همان اندازه به سوی شوروی می غلتید و از روش های سوسیال امپریالیستی مسکو حمایت می کرد. در ملل متحد همیشه جانب شوروی و بلوک شرق را می گرفت و به نفع آنها رأی می داد. دوم این که تجاوز شوروی بر افغانستان را تأیید نمود و به منظور خوش ساختن مسکو، یک گروه استخباراتی کوبائی را به افغانستان فرستاد تا با نظام مزدور کابل همکاری نماید. بار دیگر تأکید می نمایم که شخصیت ضد امپریالیستی او برای مبارزان راه آزادی قابل تقدیر است، اما از اشتباهاتش انتقاد می نمایم و آن را خطای عمده سیاسی "کاسترو" می شمارم.